

DIUMENGE XVII DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Damià Roure, monjo de Montserrat
30 de juliol de 2017
1Re 3,5.7-12 / Mt 13, 44-52

No hi ha dubte que trobar un tresor és una gran sort, una ocasió que si es presenta no la podem deixar escapar. Tal com ens ho diu l'Evangeli d'avui, el Regne de Déu és com el tresor que un home troba en un camp. "L'home que el troba, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp". Una descoberta com aquesta, demana una decisió valenta. Val la pena invertir-ho tot per guanyar molt més.

La troballa s'ho val: es tracta d'un tresor i es tracta, sobretot, del Regne de Déu que Jesús ens fa present. Jesús mateix ens posa sobre la pista d'aquest tresor quan ens diu: "Sortosos els ulls que veuen el que vosaltres veieu"... i és que el mateix Jesús forma part d'aquest tresor, tal ho podem comprovar tot al llarg de l'Evangeli.

Cert: El primer tresor és haver trobat Jesús. I és ell mateix qui ens acompanya no tan sols en la descoberta d'aquest tresor sinó també en la manera d'aconseguir-ho. I és per això que ens mobilitzem, contents d'haver trobat Jesús i enfocant la nostra activitat, i les nostres energies a seguir la línia que Jesús ens proposa. L'evangeli de Jesús és una font d'alegria.

Sabem, però, que en el nostre dia a dia hem d'assumir no tan sols les alegries, sinó també les dificultats de la vida. I és aquí on la nostra relació amb Jesús ens pot enfortir per encarar-les amb més coratge i serenor, tot fent-nos conscients que les dificultats de la vida personal i familiar no són de cap manera incompatibles amb l'alegria que la bona nova de Jesús ens comunica.

Si ens fixem en les persones de què ens parla l'evangeli, moltes d'elles no ho tenen fàcil, també es troben amb dificultats, bé siguin malalties, problemes diversos, discòrdies, però la trobada amb Jesús els suggereix actituds i decisions per sortir-ne i tirar endavant.

Un exemple el trobem en aquell fill pròdig que—després d'una etapa terrible en què va perdre tot el seu patrimoni— decidí tornar a casa, amb molta por de ser mal rebut, però, a l'hora de la veritat, es va trobar que el seu pare l'estava esperant i l'acollia amb una abraçada més forta que totes les desgràcies.

Podem dir, doncs, que el mateix evangeli de Jesús és, ben bé, un veritable tresor que està amagat en un camp. Nosaltres l'hem de buscar, l'hem de trobar, i Jesús ens ajuda a trobar-lo: Quan l'escoltem i el seguim, Jesús ens ajuda a fer l'experiència d'aquest tresor: Ell mateix ens proporciona un exemple a seguir. Mirem sinó les Benaurances: Feliços els compassius: Déu se'n compadirà. Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus. També ens diu que els cristians som la sal de la terra. Però si la sal perd el gust, amb què la tornaran salada?

L'orientació que Jesús ens ofereix ens ajuda sempre a avançar, amb creativitat, amb fermesa i alegria. Si seguim les seves propostes, també nosaltres sabrem descobrir que, fins i tot en les dificultats, malalties o pobreses, escoltant i acollint el missatge de Jesús la nostra vida s'il·lumina i es pot encarrilar millor. També sabrem demanar a Déu que ens ajudi a compartir els dons que Déu i que la vida ens han donat. Justament ens diu també que els deixebles del Regne de Déu són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.

Acollir i compartir són dues paraules claus, doncs, de l'Evangeli d'avui. Són propostes gràcies a les quals tots podem creixem en humanitat, estimant els qui fan camí amb nosaltres en el dia a dia de la vida. Que la força de Déu ens acompanyi, doncs, i tinguem el coratge i la fermesa necessaris per dur-ho a terme.